

denne Skat, og hvorledes den virkelig er. Jeg troer det vilde være heldigt, dersom vi lode denne Bestemmelse være ude; Forholdet vilde nok stille sig saaledes, at Folk efterhaanden, som de kom til en mere klar Opfattelse af, hvorledes de skulle benytte Selvangivelse, selv vilde fremkomme dermed. Det vil neppe være heldigt for hele Rigningens Skyld at fremkalde Selvangivelse ved en Lovbestemmelse, saa meget mere som jeg troer, at det nu vilde gjøre ikke lidet Bryderi for dem, der skulle have med Rigningen at gjøre.

Indenrigsministeren: Jeg har heller ikke med Hensyn til de Endringsforslag, der nu ere satte under Forhandling, Noget at bemærke, og jeg skal derfor indskrænke mig til at udtale, at naar Udvalget har anført med Hensyn til det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 51, at Indholdet af § 19 b formodentlig er ubeladt af Regjeringens Forslag ved en Forglemmelse, saa er dette ingenlunde Tilfældet. Jeg har ubeladt § 19 b af Lovforslaget, fordi jeg ansaae den for overflødig i Henhold til den Bestemmelse, der indeholdes i § 10. Jeg anseer det iøvrigt for en ligegyldig Sag, om denne Bestemmelse optages i Loven eller ikke.

Tscherning: Det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 46, anseer jeg for mindre at være bestemt til at fremkalde Selvangivelse end til at bringe Rigningskommissionerne til hellere at ansætte for høit end for lavt. Naar vi skulle komme til en Indkomstskat, der skal være helbringende, maa Rigningskommissionerne altid finde sig opfordret til hellere at ansætte den Skattepligtige for høit end for lavt; thi han kan da gjøre sine Indsigelser. Ved den Maade, hvorpaa Forslaget her er stillet, er der givet et Spillerum for dem, der ansætte til Skat, hvorved de ikke blive ubehagelig stillede, om det bliver oplyst, at de have sat Noget for høit, idet det nemlig ikke er tilstrækkeligt, at Vedkommende kan bevise, at han ikke har den virkelige Indtægt, hvortil han er ansat, naar han dog har den tilnærmelsesviis; altsaa kan man ikke gjøre ham uret, om man ogsaa har sat ham noget for høit.

Grundtvig: Jeg har kun taget Ordet for, saavidt det staaer til mig, at støtte de Indsigelser, der fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Kreds (K. Pedersen) ere blevene gjorte imod Endringsforslaget under Nr. 46. Jeg er ogsaa af den Mening, at man ikke paa nogen Maade bør opmuntre til Selvangivelse. Jeg deler ganske den Mening, der nylig er bleven udtalt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at den letteste Maade, den Maade, hvorpaa man nærmest vil komme til en rigtig Skatteansættelse, vilde være den, som han angav, at nemlig Rigningskommissionen altid ansætter for høit. Derimod troer jeg, at Selvangivelse i Reglen ikke vil kunne være at stole paa, deels fordi Vedkommende ofte ikke ere istand til at gjøre Selvangivelsen rigtig, deels fordi, hvad det ikke nytter at benægte, Folk, hvor det angaaer deres Pengesager, ofte have en Interesse af at ansætte enten for lavt eller for høit. Man bør derfor efter min Mening saavidt muligt søge at komme bort fra Selvangivelse og dermed tvinge Rigningskommissionerne til at ansætte efter eget Skjøn. Jeg vilde altsaa ansee det for meget uanstændigt, om det Endringsforslag, hvorved der gives en forøget Opmuntring til Selvangivelse, ikke blev vedtaget.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalget til § 10, L. 1—2:

Stedfortor: Sogneforstanderskabet eller, hvor intet saadant findes, Rigningskommissionen, sættes: Rigningskommissionen,

og i de følgende Paragrapher rettes overalt Sogneforstanderskabet til Rigningskommissionen. Vedtoges uden Afstemning som Følge af en tidligere Afstemning.

Forslag af Samme til samme Paragraph, L. 7 og L. 13—14:

For: fast Bopæl sættes: Hovedopholdssted. Vedtoges ligeledes uden Afstemning som Følge af en tidligere Afstemning.